

Bona verba atq; vota

26

In Nuptias

AMPLISSIMI ET CON-
sultissimi Viri,

D. D A V I D I S

M A G E I R I, IC. NO-
B I L I S E T I N A C A D E -
mia Tubingensi Antecessoris
eximii, p. t.

RECTORIS MAGNIFICI,

Cum

Nobili & lectissima Virgine

M A R G A R E T A,

Nobilissimi, & Amplissimi Viri,

D. J O H A N N I S K I E L M A N -
ni, Illustris. nostro à Consilijs
secretioribus.

F I L I A,

prid. Non. Junij solenniter celebrandas

ANNO M. DCXI.

Dicta, scripta

A B

Adfinibus & Magnificentiaë ipsius
devotis.

Tubinga, Typis Theodorici VVerlini, Typofusoris

Anno M. DCXI.

Carmen I.

*SSE propinquorum communia quæq; bonorum,
 Seu benè quæq; cadant, seu malè quæq; cadant:
 Esse & Amicorum communia cuncta bonorum:
 Vera canit sensu, qui canit illa, meo.
 Vera meo canit, ô MAGIRE, Vir inclyte, sensu:
 Exemploq; tuo, non nisi vera canit,
 Collega, Affinis, Vicine, & Amice colende,
 Quin & fraternâ Frater amate fide:
 Cùm tua cessisset fato suavissima Costa;
 Heu propero nimium funere rapta tibi:
 Costa tua ingenui decus immortale pudoris;
 Costa tua è casto rapta IOHANNA thoro:
 Communi tecum meritò mœrore dolebam;
 Pars animæ caderet quòd mediata tua:
 Nec modò pars animæ, si pars huic creditur vlla;
 Sed magis ipsa anima in corpore tota tuo.
 Nunc quia vere novo redeunt nova gaudia, dextrâ
 Omnia munifici sic renovante DEI:
 Inq; tuos intrat thalamos nova Sponsa novatos,
 Nobilis illa animi, corporis atque bonis;
 MARGARIS illa (inquam) gemmis preciosior illis
 Omnibus, Eoi quas maris vnda vehit:
 MARGARIS illa (reor) KIELMANNA, in quolibet ÆSTV
 Illa REFRIGERIVM dulce futura VIRI:
 MARGARIS illa (aio) KIELMANNA, Sponse futura
 Vivida Gemma tibi, TEMPERIESQVE tibi:
 Communi tecum meritò quoque gaudeo plausu;
 Proq; novis nuptis nil nisi vota fero:
 Auspicium optatum: Medium exoptatus esto:
 Optimus in TRIADOS nomine Finis:
 A M E N.*

Iohannes Harpprechtus V. I. D. & Professor
 in Acad. Tubing. Ordinarius.

I I.
 P H A L E U C I C A
 tulliani,

DE ACME ET SEPTI-
 MIO, VERSV ELEGO STRUCTI,
 & Nobili amantium pari, Sponsis nostris felicissimis,
 boni ominis ergò tramissi, con-
 secratique.

SEPTIMIVS dulces ACME^N complexus amores,
 O ACME! ó animi gaudia sera mei!
 Nite ego perditè amo, dixit, ni perditè amare
 Te porró assiduos est mibi cura dies:
 Quantum qui potis est graviter perysse puellam,
 Plurimáq; ob Dominam se va tulisse suam;
 Tunc Lybiæ exustis deprensus solus in oris
 Inveniar fulvis præda cupita feris.
 Vix ita fatuus erat, levâ cum parte renidens
 Leniter, optatum sternuit omen Amor.
 Verum ACME inflectens leviter caput, aurea amat:
 Invadit tepidolumina basilo;
 Atq; ait, ó mea vita, meum decus, huic iuvet uni
 Nos Domino æternis dedere servitijs.
 Acrior ut multò penitas mihi flamma medullas:
 Pascitur, & maius vulnere vulnus alo.
 Hoc ut fata fuit, levâ quog; parte renidens:
 Leniter optatum sternuit omen Amor.
 Nunc bono ab auspicio feliciq; ambo profecti
 Mutuum inexploto pectore amantur, amant.
 Vnam SEPTIMIVS nunc deperit acrius ACME^N.
 Quam Syrias mille, aut mille Britannigenas.

Vno in SEPTIMIO fidei servantior ACME

Mille facit docto pectore delicias.

Ecquis felices unquam mage vidit amantes?

Aut structum auspicio candidiore thorum?

A

Zachar. Schaefero Poëtae & Histor.
Profess. Ordinario.

I I I.

Quid Mageire canam? quid vsq₃ laudem?

Quid grater? voveam quid? es Beatus.

Thesaurus favet omnium bonorum,

Donorum favet omnium omne cornu:

Naturæ sine fuce & arte dotes,

Virtutis sine fraude opes & Artis,

Et mentis dubio carens colore

Creta, te vsq₃ beant beatitate.

Hinc quid Sponsa canam? quid ergò laudem?

Quid grater? voveam quid? at vovebo:

Felix perpetuò vsq₃ & vsq₃ & vsq₃:

Virtutis lepidâ benignitate,

Vt Sponsi vigeasq₃ gaudeasq₃:

Quid vis amplius? esq₃ erisq₃ FELIX.

Quid ô Sponsa canam? quid vsq₃ laudem.

Quid grater? voveam quid? Es BEATA:

Miræ discipula es suavitatis,

Rare amabilitatis es magistra,

Persuasrix lepidâ elocutione,

Cultrix es calideq₃ amationis,

Virtutisq₃ habitaculum serenum,

Et felix pietatis aula & hæres,

Patris delictum, leposq₃ matris,

Spes, res, flos, amor & medulla Sponsi.

A 3;

Hinc

Hinc quid Sponse canam? quid ergo laudem?

Quid grater? voueam quid? at vouebo:

Vi Sponsa vigeasq; gaudeasq;

Felix perpetuo usq; & usq; & usq;

Virtutis lepidâ benignitate.

Quiddonem, atq; feram quid? en rubellas

A Sponsâ has operâ vicariâ ortas

Hortuli rosulas Anacreontis,

Quas tempus iubet attulisse Sponso.

Φ Ἰτάνως τὸ καλὶ Φυλλον
Εαρθ νεοιο ὤρη

Κυανανγές, ἴου, αὐθθ,

Ρ'όδον ἢ μέλημα κέρης

γλυκίπνοον, Φέρισον,

Κρίνον ἢ γελῶν, ὀπωπῆς

Κάλλι καλῶ ἐφέλικε,

Οδμῆ δὲ τέρπει ὁσμὸν

Κεφαλῆ καλοῖς ἰέλοις

Στέφειαι καλοῖο κέρης,

Κέραιο ἐυχρόοιο

Στεφάνοις κόμαι καλοῖσιν,

Αἰ χρύσεαι, ζέφονλαι.

Στέφειαι καλῆς τε κέρης,

Ερατοχρόοιο κέρης,

Καὶ παρθένοιο καλῆς:

Καλῆς τε παρθένοιο

Στεφάνοις κόμαι καλοῖσιν,

Αἰ χρύσεαι, ζέφονλαι.

Τῆ καύμαθ' οἴερωθ,

Καὶ θελγμάτων ἀγωγία

Τέχνη καλή! ἢ ἔτως

Δολόεσσα Μαργαρίτης

Μαγείρς ἀνδρὸς ἔκλε

Κροδίη λαθόντ' ἔρωτα,

Ρ'οδίης δέσπονα Τέχνης,

Ρ'όδω ἔτερψας αἴθερ,

Μίξασα τῷ γάλακτι

Ρ'όδα, καὶ γάλαξ ῥόδοισι.

Δολόεσσα Μαργαρίτης

Δόλω δέσοι ἐνίκα

Ο αἰδίμθ Μάγειρθ

Δέλοις Φρενῶν αἰόνως

Σοφίης λαχῶν ἄωτον,

Αρεῖης λαχῶν καὶ ἄρε

Διδασχῆς λαχῶν τε δάφνη,

Σοὶ αἰδίμθ μάγειρος

Οὔτως δόλω ἐνίκα.

E A D E M L A T I N E.

Ceu flosculi venusti,
Veris novelli honores,
Subnigricans vel herba

*Viola; aut lepos puella.
Ornamentum illa veris
Rosa, flosculus rubellus;*

Aut

Aut albida illa lili
Ridentis ora, ocellos
Grato colore pascunt.
Dulciq³ odore nares,
Mulceniq³ recreantq³:
Pulcellulisq³ fertis,
Corollulisq³ pulcris,
Pulcellula puellæ,
Dulcesq³ virginellæ,
Amandulis puellis
Capita ambiunt rosellis:
Corollulisq³ pulcris
Pulcelluli puelli
Amandulis puellis,
Gratisq³ virginellis
Capita ambiunt rosellis.
Hinc depluunt & imbres
Amoris, & caloris
Hinc igniuntur ignes.
Ars pulcra, techna dulcis!
Sic Margaris dolosa,
Sic sic Viri probati
Tacitos Mageri amores
Rosæ hæcæ messis horâ

Pavisti ocellulorum,
Hirquosq³, nariumq³,
Siphunculos trahaces.
O Margaris dolosa,
Et lacteas rosarum
Rubore temperata
Genas, & inde lactis
Albore mitigata
Rosæas & hinc & illinc
Maculas: sed haut inulta hæc
Astutias dolosq³,
Feres dolosa Virgo:
Caperisq³, vincerisq³,
Rursus dolis Mageri,
Virtute quos & Arte,
Pietate quos, & imo
In pectoris recessu
Clarore, amore, more,
Vigore, flore, rore
Candore mentis, Artis
Splendore, honore Sceptri
Cuditq³, fabricatq³,
Sic ô dolosa Virgo
Caperisq³, vincerisq³.

M. Iohannes Baptista VVeiganmeir.
 Græcæ L. Professor P.

IV. Do-

I V.

D otatus D AVID D octrinæ D oymata D onans,
 A spicit A dversas, A dmois A rribus, A uras,
 V titur; V ndarum V arios V itare V olebat
 I mpiger I nteritus, I nstatq̄, I nvenit I bidem.
 Depulsus, D ignos D ominum D onasse D iesq̄.

M agnificus M agnes M argritam M ore M odestam
 A trahit, A ssiduos A nimarum A nnectit A mores
 Grandiloquus, G ratius, G enerosus G andia G estans.
 I ncipliant I gnes I nclusi I ubila I nire;
 R etribuant R ebus R obur Rumpātq̄ R uinas;
 V xorem V incant V ebementia V incla V enustam;
 S plendoris S peculo S ponsum S ponsalia S ignent.
 D efendat D ominus D ominum D ominamq̄, Dianam.

o. e. g. e. f.

Georgius Schütz, Tubing.LL.
 Stud.

V.

ET solitum & cantum est: Non longa monilia colli
 Sed nitidi mores sunt muliebre decus.

Virtu

Virtus quem penes est hominem non linquit egenum;
Ille trahit placido candida vela salo.
Præsidium vitæ dant pondera divitiis auri;
Corporis oppressi membra levata beant.
Splendidior verùm gravis est fortuna marito.
Impia cui coniunx & malefida data est.
Nec saltem fucata sed & pertineta veneno
Virus habet tetrum Gorgoneumq; malum.
Ædibus ergo salus coniunx, & pestis acerba est.
Ille DEI cultrix, hæc mala corde gerens.
 FELIX ô nimum es felix; erepte periclo
Tanto; mens sociæ est nempè probata tua.
De qua quicquam aliud mentiri fama veretur,
Splendenti patriâ nobiliore notâ.
Gratia quàm formæ facilis? quàm prompta laborum?
Corpore sic animo Sponsa polita suo.
Quæ magis ipsa intus gratatur pectore clauso.
Sortem, quam portant fata secunda sibi.
Illius proprias cumulat multo agmine dotes
Virtutum Sponsi. Gloria Magnifici,
Eia, tam variè faustas coniungite dextras,
Exhilarate diem, Connubijq; thorum.
Copula quos irrupta tenet, feliciter vsq;
Vivite, dum claudunt ultima fata diem.

Honoris e.

à M. Daniele Efferhen, ex forore
ncpote.

V I.

O clara clari Progenies satûs
 MAGIRE, splendens Fax Academia,
 Palmaris Astræ ChoragI
 Gloria rara, Themistiosq;

B

Quem

Quem sponte nuper totius inclitus
 Aulae Senatus, non sine calculo
 Suffragiorum luculento
 Purpureum Eunomia ad Tribunal
 Subselliorum & prima statumixa
 Evexit, ut iusto titulo recens
 Inaudiat nunc literati
MAGNIFICVS gregis **IMPERATOR.**

Ergò secundâ incendere, 30, vice
 Tadas maritas fervidior tibi
 Fatigat immum flamma pectus,
 Astripotentis Heri favore.
 Plaudant globatim quotquot ab entheo
 Vates cluent œstro, imperij & tui
 Se umbone submissi tuentur.
 Gymnados, en, subito univversus

Cœtus te adoret cultibus; omnium
 Sit consona hæc vox. Sit **BENE DAVIDI**
Cum MARGARI KIELMANIANÆ

Semideam speciem propagis
 Præ se ferente. En adspice ut angulus
 Latiscit omnis! Nicrus amœnior
 Ut gratulatur murmurante
 Flumine quâ strepit insolenter.

Ipsa volucres plausibus aëra
 Mulcent sonoris: dorsa remugiunt.
 Cum vallibus montosa & alti
 Terga superciliosa clivi.

Quin ipse gaudens sensit ut hunc diem
 Æther parari, sustulit imbrium
 Vim pertinacem, sole apricis
 Ignibus irradiante cœlum.

Quid multa? In omen iubila convehunt.
 Cuncta auspiciatum: cuncta penatum,
 Et omnium gens doctiorum
 Ebria lætitiarum oratû.

*Hæc publica inter, nunc mea & ipsemet
Mentis proprium gaudia carmine*

Contestor, ô VIRIS SACERDOS,

SCEPTRIGER ô TUBIÆ COHORTIS.

Et repperiri nulla lubentia

Sit mi voluptas gratior, amplior,

Festivitatem quam insolentem hanc

Promerito celebrare pleætro.

Sed spes avaras, votaq; turgida

Fors Dadalæi territat Icari

Suadetq;, ne maiora tentem

Viribus, ingeniq; captû.

Sisto ergo cursum. Oinclita CORCVLA

Vos coniugum, vos vivite perpetim

Lati. Satû disseminate

Quam lepidissima germinilla

Hinc annuatim quæ referant Patris

Inscripta blandis NOMINA ramulis,

Quæ differant stirpem Nepotum

Mille per ingennos nepotes.

Observantia submissioris,

Ominis auspicatoris ergo

debuic hoc quicquid est

Iohannes Haselmeir, Efferdingâ-
Austrius.

V I I.

Non semper rabiem & sparsuras astra procellas

Parturit vnda freti, fundoq; emota minaces

Exspirat per saxa sonos, atq; acta cavernis

Torquet anhelantem spumanti vertice Thetyn:

Sæpe at sopito tranquilla malacia ponto

Imperat, & rauco recinens per cæcula cornu

Argutus pelagi compscit murmura Triton.

*Nec usq; nimbo canus albo Iupiter
 Ruens gelatis torret arva flocculis,
 Nec usq; tellus animulâ Favonii
 Morientis anni orbata suspirat vices.
 Quandoq; torpidum hispidis flabris gelis
 Blandus resolvit advenat epor pede;
 Apricitate veris halatur dies,
 Et inquieta Solis aurei coma
 Humi colorat terga floribus novis.
 Quin alsa flabra sæpe delicatulis
 Zephyritidos amœnulas per areas
 Etesiarum lustrant choreolis.*

*Tu magna magni progenies patris
 MAGEIRE, nostræ lux Academiæ,
 Regale cuius iam gubernas
 Magnificâ gravitate Sceptrum;*
*Tu cordis olim dimidium tui
 Constante vrges flebilibus modis,
 Nuper profanis quod revulsam
 Ausibus heu sicilice Mortæ
 Vernantis ævi in curriculo occidit,
 Ceu malva curvæ dentibus invidis:
 Succisa falcis, aut aratro
 Aphodelius graviore tactus:
 Illam animam : solâ in quâ solus vivere, quæq;
 Te solita in solo vivere sola fuit;
 Quam comes lato decorabant pectore mores;
 Atq; ille exprompti floridus oris honos.
 Cuius & in facie mater Natura pependit,
 Atq; opere obstupuit dædala victa suo;
 Amarulentis luctibus expetis;
 Et, si ve lucem lux Hyperionis
 Indulget orbi, si ve nigris
 Noctis humum tegit umbra pennis,
 Suspiriorum fluctibus innatas,
 Quin sauciatis ille tumor fibris
 Crudescit usq; & usq; strictum
 Spiritui atq; animæ meatum.*

Præstrangulans præ cordolio gravi.

O rumpe tandem rumpe molestias

Fit sic ubi sic fit. Nec unquam,

Frigida quam semel est secuta.

Vitalis ævi pausa, revertitur.

Severa IOVÆ namq̄ adamantino

Lex æviternum permanentis

Hanc graphio seriem tabellæ.

Præscripsit. ergo desine mollium

Tandem querelarum, atq̄ animi novis

Iam delibutus gaudiorum

Roribus, hinc abige hinc Tyrannas.

Namq̄ illa & illa tandem,

Quæ nuper incidebat,

Reparata iam ruina est:

Bonum quod auferebat

Ausu profanioræ,

Acerbiore cæde,

Soror cruenta somni;

Idem benigna Mater

Cum senore ampliore,

Et ditiore censu,

Natura iam refarcit.

Quas nuper entheate

Sospes IOHANNÆ vivas

Animæ fovebat auras;

Has follibus caducæ

Corpusculi exeuntes

Excepit ore furtim

Tua MARGARILLA bella,

Tua bella MARGARILLA.

Videsne verberantem

Te limulis ocellis?

Fronteq̄, amariore,

Honestiore vultu,

Amiciore cultu,

Humaniore visu,

*Incundiore risu,
Nictu decentiore,
Tibi blandulè annuentem?
Pol hanc tuam IOHANNAM*

Quis esse pernegassit?

*Si doctes animi altiore mentis
Tecum examine pensites ; probata
Virago pietatis audit ; illa
Imbibit capita orthodoxa sana
Doctrinæ & Fidei ; IOVÆQUE amorem
Tenella hauserat intimis medullis.
Hanc natam EVSEBIE sereniore
Fovit sub Zephyro suis in hortis ;
Deinceps Areti dedit sorori
Succis nectareis probe irrigandam :
Unde tam nitidè coruscat inter
Choros Virginei pudoris, omni
Virtutum radiosæ tuse, qualis
Sereno athere Noctiluca pulchris
Circumsplendida siderum nitelis.
Quid beatius hac beatitate?*

*Huic Charitum pleno larga indulgentia cornu
Certatim effudit promptas in munera dextras.
EVPHROSYNE lactis suctu, melliginis imbre
AGLAIÀ, Ambrosiæ nutritivum rore THALIA.*

*Si luculenta scituli
Magmenta vis corpusculi ;
Hercle hic tuæ venustulæ
IOHANNÆ imago vivida.
Illius ocelli cœlitum
Vincunt faces Quiritium,
Et in volucra Punici
Mali genarum purpura
Adequat, hinc inde albulis
Roris rigata lactei
Quæ candicat pruinulis.
Illa eburata dentium*

Quid

*Quid septa dicam, quæ hinc & hinc
 Labellulorum flammeis
 Vallata scitè manibus,
 Et Liliorum argenteos
 Candore ludunt flosculos?
 Sic ergo quod ferebam,
 Quæ nuper incidebat
 Reparata iam ruina est:
 Soror cruenta somni
 Bonum quod auferebat,
 Illud benigna mater
 Natura iam resarcit.*

*Evax! iam video, sese animosior
 Exsertat liquida mentis alacritas
 In te, ô EVNOMIÆ nobile corculum:
 IOHANNÆ veterem noscis imaginem,
 Et clepsisse tibi viscera pectoris
 Ardoris valida vredine comprobas.
 Ergo quid adprecabor
 His nuptijs novellis
 Faventiore cælo,
 Et omnium bonorum
 Congratulante voto
 Feliciter parvatis?
 O coniuges novelli
 Ad ultimam senectam
 Estote copulati;
 O coniuges novelli
 Ad usq; sempiternæ
 Perennitatis ævum
 Estote coniugati:
 Ac porro deiugandi
 Aternitate nulla
 Estote coniugati.
 Domusq; vestra semper
 Et prole Masculinâ,
 Et prole Fœmininâ.*

Adolescat

*Adolescat & virefcatur:
 Quæ non in hac coruscant
 Mortalitate folùm,
 Sed & insolenter olim
 Refulgeant in ipfo
 Eternitatis ævo.*

*Quin & nepotum corpore floridi
 Progerminantes cernite ramulos,
 Prægestientes gloriosos
 Perpetuare apices Avorum:
 Semperq; pronos ingenuæ æream
 MAGEIRIÆ temperiem indolis,
 Nivemq; cordis, & fereni
 Simplicitatem animi æmulari.
 Tandem & triseclis secla ubi Nestoris
 Emens, ad ipsam deproperabitis
 Fatalis ævi metam, ad alta
 Tunc Superùm volitate templa;
 Vbi sacratas non sine maximo
 Amœnitatis delicio, entheis
 Canore dulci cum Angelorum
 Cœtibus ingeminetis odas.*

*Interea firmo constricti corpora nexu
 Candida felicitis pertexite stamina vitæ:
 Nec variantis Heræ faciant vos ludrica ludos
 Ludibria, at vultus servet sine nube, serenos.
 Tale inquam unanimes traducite molliter ævum:
 Quale erat, auratos cum Pax redimita capillos
 Pallade, & advolitans niveis concordia pennis
 Viveret, & nullum sentirent secula ferrum.*

Ioh. Martinus Raufcher Horben-
 fis P.S.

F I N I S.